

каменитѣ плочи, цинкъ, медь и други. Само около 3% отъ всички сгради сж покрити съ леснозапалителни материали: дъски, слама или кукурузлякъ, камъшъ и трѣстъ, мушама или хартия и други. За забелязване е, че обикновенитѣ керемиди държатъ още завидно мѣсто — 67.8% отъ всички сгради сж покрити съ тѣхъ. Съ марсилски керемиди сж покрити само 23.4%, а съ каменни плочи — 4%.

За отдѣлнитѣ градове съответнитѣ проценти се много отклоняватъ отъ отбелязанитѣ срѣдни такива за всички градове, взети заедно. Сравнително най-добре марсилскитѣ керемиди сж застъпени въ Бургазъ, дето 64% отъ всички сгради сж покрити съ тѣхъ. На второ мѣсто иде гр. Бѣла Слатина, съ 61%, сетне София, съ 58% и Фердинандъ, съ 56%. Въ всички останали градове съответния процентъ е понизъкъ отъ 50. Въвеждането на марсилскитѣ керемиди не зависи отъ голѣмината на града, а отъ редица други условия и обстоятелства. Въ градъ Пловдивъ, който е втори по голѣмина, само 24% отъ сградитѣ сж покрити съ реченитѣ керемиди. Въ градъ Сливенъ съответния процентъ е понизъкъ отъ 4. Въ Ломъ, който е много по-малъкъ, 49% отъ сградитѣ сж покрити съ марсилски керемиди. Въ Орѣхово, който е още по-малъкъ, съответниятъ процентъ е 36, ще рече почти 10 пжти по-голѣмъ отъ тоя за гр. Сливенъ.

При по-внимателно вглеждане въ представенитѣ относителни числа, вписани въ втората половина на горната таблица 8, лесно се забелязва, че голѣма частъ отъ сградитѣ на чисто балканскитѣ градове сж покрити съ каменни плочи. Така, напр., въ гр. Габрово 65% отъ всички сгради иматъ такива покриви. Въ гр. Ловечъ съответниятъ процентъ е 73, въ гр. Троянъ — 89, въ Тетевене — 69, въ Пашмакли — 87, въ Дръново — 80, а въ Бѣлоградчикъ — 75. Въ другитѣ градове сгради покрити съ плочи почти нѣма.

Отъ всичко 285.398 сгради, 275.916 сж покрити съ мжнозапалителни материали, а само 8237 — съ леснозапалителни такива. Ако първата група сама се приеме за равна на 100, тогава излиза, че 70% отъ нея сж покрити съ обикновени керемиди, 24% — съ марсилски, 3.8% — съ каменни плочи, а останалитѣ 2.2% съ други мжнозапалителни материали, като: ламарина, цинкъ, бакъръ и пр. Ако втората група отъ 8237 сгради се приеме за 100, тогава 27.2% отъ нея сж сгради, покрити съ дъски, 50.5% — съ слама и кукурузлякъ, 17.6% — съ камъшъ, 2.8% — съ мушама или хартия, а останалитѣ 1.9% — съ други леснозапалителни материали.

Сжществува известна зависимостъ между предназначението, броя на етажитѣ и материала, отъ който е направенъ покрива на сградитѣ. Тая връзка се вижда отъ относителнитѣ числа въ таблица 9.

Най-напредъ трѣбва да се забележи, че всички три и повече етажни сгради сж покрити съ мжнозапалителни материали. Отъ едноетажнитѣ сгради повече отъ 3% сж по-

Таблица 9. Разпредѣление на сградитѣ по етажи, предназначение и материалъ, отъ който е направенъ покрива

Tableau 9. Répartition des bâtiments d'après les étages, la destination et les matériaux qui ont servi à la construction des toits (На сто — Pour cent)

Сгради споредъ броя на етажитѣ Bâtiments d'après le nombre des étages	Сгради служещи: — Bâtiments servant:				Всичко — Total		
	за живѣне d'habitation	за живѣне и други цели — d'habitation et pour autres buts	за други цели pour autres buts	леснозапалителни Inflammables			
	леснозапалителни Inflammables	леснозапалителни Inflammables	леснозапалителни Inflammables	леснозапалителни Inflammables			
Едноетажни — D'un étage.	97.4	2.6	96.1	3.9	4.9	96.8	3.2
Двуетажни — De deux étages	59.5	0.5	99.2	0.8	4.8	98.5	1.5
Три и повече етажни — De trois étages et plus.	100.0	0.0	100.0	0.0	0.0	100.0	0.0
Всичко — Total	97.8	2.2	97.1	2.9	4.9	97.1	2.9

крити съ леснозапалителни материали. При двуетажнитѣ такива съответниятъ процентъ е двойно по-малъкъ. Наредъ съ това, прави впечатление обстоятелството, че отъ сградитѣ, предназначени само за покриването на стопански и други нужди на населението, но въ които не се живѣе, процента на сградитѣ, покрити съ леснозапалителни материали, е двойно по-голѣмъ. Отъ двуетажнитѣ сгради, използвани за живѣне и за живѣне и други цели, покрититѣ съ леснозапалителни материали сж по-малко отъ 1%. Съответния процентъ за сградитѣ, служещи само за други цели, ще рече, въ които не се живѣе, е отъ 8 до 10 пжти по-голѣмъ.

Накратко, може да се каже, че въ едноетажнитѣ сгради се срѣщатъ най-голѣмъ процентъ такива, покрити съ леснозапалителни материали. Въ двуетажнитѣ тоя процентъ намалява повече отъ два пжти, а въ триетажнитѣ се съвсемъ загубва. Едновременно съ това, най-голѣмъ процентъ отъ покрититѣ съ леснозапалителни материали сгради се пада на сградитѣ, служещи за стопански нужди, но не и за живѣне. Тоя процентъ се намалява при сградитѣ, служещи за живѣне и други цели, а остава най-малъкъ при сградитѣ, служещи само за живѣне, ще рече при обикновенитѣ кжщи.